

O. ref. : 10 / A / 95 / 031

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit nr. 12bis tot wijziging van het koninklijk besluit nr.12 van 7 maart 1995 tot vaststelling van de bedragen die aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer moeten worden gestort bij de aangifte van de verwerkingen van persoonsgegevens.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid de artikelen 17, 9 en 29;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Justitie d.d. 15 december 1995;

Gelet op het verslag van de Heer E. VAN HOVE;

Brengt op 22 december 1995 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

Het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit wijzigt twee artikelen uit het koninklijk besluit nr. 12 van 7 maart 1995, nml. de artikelen 2 en 3. Beide artikelen worden in hun geheel vervangen door een nieuwe tekst waardoor het volgende regime van betalingen voor de aangifte van verwerkingen wordt ingevoerd :

1. Voor een aangifte van een verwerking in vrije vorm (niet via formulier op papier of op magnetische drager) blijft de betaling 10.000 BEF (art. 1 KB. nr. 12);
2. Voor de aangifte van een onbeperkt aantal verwerkingen door dezelfde houder van een bestand op hetzelfde tijdstip en op formulieren zoals als bijlage bij het koninklijk besluit nr. 12, wordt een bijdrage van 5.000 BEF ingesteld (ontworpen art. 2 KB. nr. 12);
3. Voor de aangifte van een onbeperkt aantal verwerkingen door dezelfde houder van een bestand op hetzelfde tijdstip en op magnetische informatiedrager met formulier, wordt een bijdrage van 1.000 BEF ingesteld (ontworpen art. 3 KB. nr. 12).
4. Voor de aangifte van wijzigingen in een oorspronkelijke aangifte blijft het bedrag vastgesteld op 800 BEF (art. 4 KB. nr. 12)
5. De kennisgeving van de opheffing van een verwerking blijft kosteloos (art. 5 KB. nr. 12);
6. De verdere modaliteiten (betalingswijze, termijnen) blijven eveneens gelden (artt. 6 tot 8 KB. nr. 12).

De veranderingen worden in de inleidende overwegingen van het ontworpen besluit als volgt gemotiveerd :

1. De hoge bedragen die door het KB. nr. 12 werden ingesteld, betekenen een rem voor de aangiften en worden ervaren als een sanctie;
2. De koppeling van deze hoge bijdrage aan één enkele aangifte betekent een aansporing om de doeleinden van een verwerking zeer globaal en vaag te omschrijven;
3. Het vaststellen van de bijdrage op basis van het lexicon van doeleinden geeft dit lexicon een onbedoeld gewicht, terwijl het door de Commissie enkel als richtsnoer bedoeld was.

II. ALGEMENE OPMERKING :

De wijzigingen die door dit ontwerp van koninklijk besluit worden ingevoerd, beantwoorden aan de overwegingen die de Commissie had opgenomen in haar advies nr. 11/94 van 18 april 1994 betreffende het koninklijk besluit nr 12. Daarin werd gesteld (nrs. 21 en volgende):

1. de wenselijkheid om een belangrijk verschil in bijdrage in te voeren voor aangiften die op het voorgestelde formulier zouden geschieden en een verdere reductie te voorzien voorzover dit op elektronische drager zou gebeuren;
2. de aanbeveling om te hoge bijdragen te vermijden om bij de aangifteplichtigen geen ontmoediging tot naleving van de wet te bewerken.

Op basis van de vele reacties die de Commissie in de voorbije maanden heeft ontvangen, kan zij trouwens niet anders dan de indruk van de Minister van Justitie bevestigen dat het vigerende regime van bijdragen inderdaad een negatief effect heeft op de aangiftebereidheid en, meer in het algemeen, op de bereidheid om de wet van 8 december 1992 in een constructieve geest in uitvoering te brengen.

III. SPECIFIEKE OPMERKINGEN :

- 1° Op het eerste gezicht kan men een tegenstrijdigheid opmerken tussen het voorgestelde regime van bijdragen en de criteria die de wet van 8 december 1992 in art. 17, 9 vaststelt om de hoogte van de bijdrage van een aangifte vast te leggen. De wet bepaalt : ..."De Koning stelt het bedrag van deze bijdrage, die tienduizend frank niet mag overschrijden, vast op grond van de aard van de aangifte en van de belangrijkheid van de opgegeven verwerking...". Het criterium 'belangrijkheid van de verwerking' wordt in het vigerende regime van bijdragen afgeleid uit de omschrijving van de finaliteit van de verwerking zoals die voorkomt in het lexicon van doeleinden. Of dit inderdaad een aanvaardbare wijze is om de belangrijkheid van een verwerking te bepalen, doet voortaan niet meer ter zake. De wat hoog gegrepen ambitie om verwerkingen naar belangrijkheid te kunnen onderscheiden wordt nu verlaten. Is er echter nog wel sprake van een 'bijdrage per aangifte, vastgesteld naar de aard van de verwerking' zoals voorzien in de wet ? Er wordt een forfaitair bedrag bepaald, ongeacht het aantal aangiften, voorzover die op hetzelfde tijdstip gedaan worden. Deze bijdrage blijft echter wel enkel verschuldigd wanneer men aangiften doet, met andere woorden, het is geen forfaitaire bijdrage zonder meer. Men kan dan ook stellen dat het hier gaat om een variabele bijdrage per aangifte, gekoppeld aan het aantal aangiften dat men op een bepaald tijdstip doet. De Commissie is van oordeel dat dit kenmerk van een aangifte (of zij al dan niet vergezeld is van andere aangiften van een houder van bestanden), behoort tot de 'aard van de aangifte', tezamen met kenmerken zoals de vorm waaronder de aangifte gebeurt of het type drager waarop zij gedaan wordt. In zekere mate is trouwens de administratieve verwerkingskost die een aangifte meebrengt lager, naarmate er gelijktijdig meer aangiften door een houder van een bestand gedaan worden.

2° Artikel 4 KB. nr. 12, dat de bijdrage voor een wijziging van een aangifte op 800 BEF vastlegt, blijft behouden. Hierdoor wordt er een zeker onevenwicht ingevoerd dat bij de houders van bestanden eigenaardig zal overkomen. Het is dan ook wenselijk om eveneens dat artikel 4 te vervangen door een nieuwe tekst die als volgt zou kunnen luiden :

Artikel 3. Artikel 4 van hetzelfde besluit wordt vervangen door de volgende bepaling :
"Het bedrag van de bijdrage die aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer moet worden gestort bij de aangifte door dezelfde houder op hetzelfde tijdstip van één of meer wijzigingen in de vermeldingen van zijn oorspronkelijke aangiften, wordt vastgesteld op ... frank."

CONCLUSIE :

Onder voorbehoud van de opmerking in III, 2°, brengt de Commissie een gunstig advies uit.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. PAUL.

(get.) P. THOMAS.